

Lendvai Zalán

ÓDA A JÓINDULATÚ TAXISOFŐRÖKHÖZ

2023-02-07 | VERS

Milyen fura
a kihalt park.
Ha a sötétség egy világ,
most a határán állok.

Sárgás homály az oldalam,

a létkérdések ideje lejárt,
a kérdés sem létezik.

Megállhatna az a taxi
anélkül, hogy leinteném,
rám nézhetnének az erkélyről,
de én senkit sem szólítanék,
rózsaszín lehetne a horizontot
kitöltő szürke blokkházak oldala,
megindulhatna egy csapat madár,
nem kérném a teljes napot.

Elég a hajnal öt.
Elég csak a fény.
Elég csak a gondolat,
elég, ha a többit odaképzem.

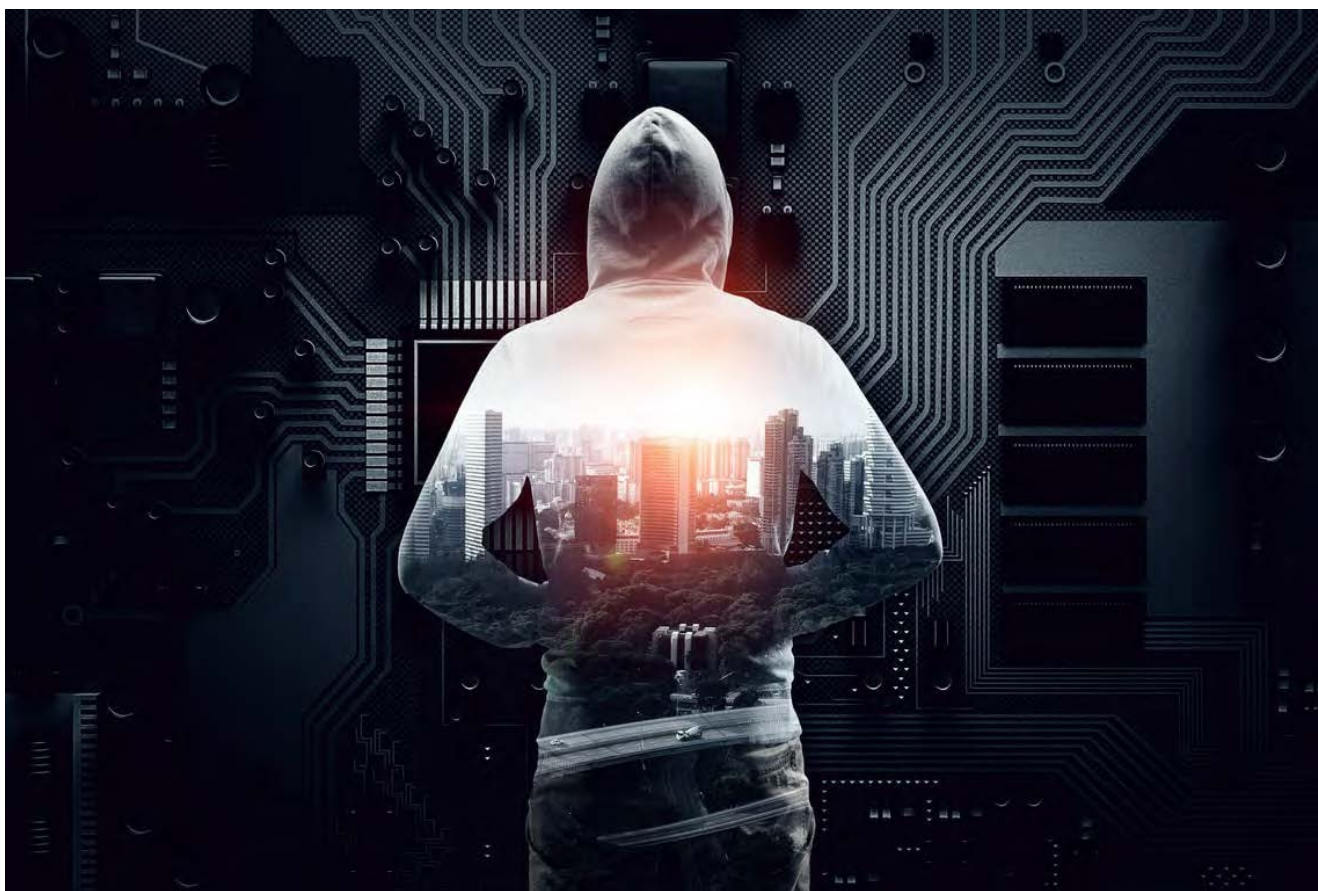
Zajoktól lesz még némább a tér.

kép | adobe.com

Lendvai Zalán

ÓDA A LEGONDOLHATÓ FÜRDŐRUHÁKHOZ

2023-02-13 | VERS

Mintha csak én állnék
és mindenki más menne,
tekintetek ragadnak rám,
majd pillanatok alatt koptak le.

Olvad körülöttem a világ,
forró víz alatt fagyott hús.
Elfolytak az órák,
nem haladok miközben lépek.

Rám nézhetne már
egy percnél tovább valaki,
ott ülhetnék valamelyik gépen,
minden foszló kondenzcsík
korcsolyakarcolat az ég jegén.

Nem lett ízetlenebb a gyros,
nem lett hangosabb semmi,
csak jó lenne, ha lassulna a metró,
ha csak fele ilyen szögben lenne a Nap.

Legondolnám az égről azt a keveset,
mint nőkről a fürdőruhát,
és végre sötét folyt át a város.

Fülembe robban minden hangtalan pillanat.

kép | adobe.com